

Kommissionen udtaler dog, at vedvarende Brug af Trawl paa samme Sted og paa et begrændet Areal kan reducere Fiskemængden betydeligt, hvilket især maa antages at være Tilfældet i nævrere Farvande, hvor det endog formenes paavindeligt, at det har været Tilfældet. I et senere Udsnit af Betænkningen udtaler Kommissionen særligt om Damtrawlene, at de i nævrere Farvande have i betydelig Grad bidraget til Fiskemængdens Afstagen. Hertil føies følgende Slutningsbemærkninger:

„Det maa antages, at Aarstider, og Forhold, som man endnu ikke har kjendtskab til, muligt kunne influere i høi Grad paa Fiskemængden. Der kan være gode og daarlige Fiskeaar, ligesom der kan være gode og daarlige Aar paa Landjorden for Høstens Vedkommende, og da disse altid indtræde periodisk, er det sandsynligt, at det samme er Tilfældet for Fiskeriets Vedkommende. Mangelen af statistiske Oplysninger om Fiskeriernes Gang i en Aarrække umuliggjør imidlertid Bevist herfor, og skjøndt vi ere af den Mening, at Mængden af visse Fiskearter i territoriale Farvande er formindsket i de senere Aar i de indre Farvande, er det os af samme Grund ikke muligt at angive, i hvilken Grad dette har fundet Sted.

Uden nøiagtige statistiske Oplysninger, som strække sig over en Række af Aar, er det umuligt at danne sig nogen fuldt ud begrundet Mening om denne Sag. Vi ere derfor ikke komne til den Slutning, at Trawlfiskeriet er den eneste Aarsag til Fiskens Aftagende i Kystfarvande, men maa antage, at for saa vidt som den har været medvirkende hertil, maa det være som et Led i det hele stærkt fiskende System, som anvendes for Tiden, og ikke paa Grund af nogen større Ødelæggelse af Fiskeyngel, Fiskeføde, eller umoden Fisk.

Kommissionen antager som Resultat af sine Undersøgelser at kunne fastslaa:

- I. For territoriale Farvandes Vedkommende:
  - a) En Formindskelse af Mængden af Kladefisk.
  - b) En Formindskelse af Kuller paa visse Pladser.
- II. I aabne Farvande udenfor Søterritoriet:
  - Ingen Afstagen af Fiskemængden undtagen med Hensyn til Tunger.
- III. Trawlen er ikke ødelæggende for Torste- og Kuller-Rogn. Der er ikke noget Bevis for dens ødelæggende Virkning paa Silb eller anden madnyttig Fisk.
- IV. Antallet af Fisk paa visse Grunde, især i nævrere Farvande, kan formindskes betydeligt ved Brugen af Trawl.
- V. Staden, som gjøres af Trawlen paa Fiskens Føde, har ingen større Betydning.
- VI. Det er ikke bevist, at Brugen af Trawl er den eneste Aarsag til Fiskens Afstagen i de territoriale Farvande.
- VII. Paa Grund af Mangel paa fiskeri-statistiske Oplysninger og videnskabelige Sagtagelser er det umuligt at angive Grunden til eller bedømme Størrelsen af Variationerne i Fiskearternes Forekomst.

I Frankrig har Kystfiskeriet været ordnet siden 1681, men nogen særlig Fiskerilov udkom først i 1852.

Ifølge denne Lov og senere Tilføielser er for Fiskeri i de søterritoriale Farvande reglementeret en vis Maffestørrelse. Bundslæbende Redstaber kunne ikke benyttes uden speciel Bemyndigelse af Marineministeren, og uden Anbefaling fra nærmeste maritime Øvrighed, og ethvert Fiskeri kan for en Tid forbydes for at beskytte visse Fiskearter og forhindre Yngelens Ødelæggelse.

Trods disse rigoristiske Bestemmelser indløb der dog fra alle Kanter af Landet Klager til det franske Senat over Fiskemængdens Afstagen ved Kysterne, og Senatet nedsatte derfor i 1879 en Kommission paa 18 Medlemmer, hvis Hverv det var, at undersøge Fiskeriforholdene og tage under Overveielse, hvilke Foranstaltninger, der kunde tages, for at gjenoprette Fiskebestanden og vedligeholde den.

Af den lange Betænkning, som Kommissionen afgav i 1883, skal anføres, at man overfor Fiskeri i det aabne Hav ikke antog det for nødvendigt at træffe beskyttende Forholdsregler, saa meget mere, som de franske Fiskere her befinde sig sammen med fremmede Fiskere, der ikke ere bundne ved nogen Lov, og det i det Hele kan antages, at Fiskemængden i de store Have er saa rigelig, at man ikke behøver at frygte nogen Formindskelse, i det mindste ikke paa Grund af Anvendelsen af bundslæbende Redstaber, eller finmaffede Redstaber. Kommissionen har derfor udelukkende haft sin Opmærksomhed henvendt paa Kystfiskeriet, og har i den Anledning foretaget adskillige Undersøgelser og Forspørgsler hos en Mængde med disse Forhold kjendte Mænd. Disse Udtalelser have været meget modsigende, men ere sammenfattede af de Kommissionsmedlemmer, som have undersøgt de